

Izajáš 40,21- 31: Což o tom nevíte? Což jste neslyšeli? Neoznámili vám to už na počátku? Což nechápete, kdo položil základy zemi? Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylky, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání. Ten hodnostáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země. Sotva byli zasazeni, sotva byli zaseti, sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, zaduje na ně a oni schnou a víchr je odnáší jako slámu. „Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven?“ praví Svatý. „K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno? “ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna. Proč říkáš, Jákože, proč, Izraeli, mluvíš takto: „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlídá mé právo?“ Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

1.List Korintským 9,16-23: Nemohu se chlubit tím, že kážu evangelium; nemohu jinak, běda mně, kdybych nekázal. Kdybych to činil ze své vůle, mám nárok na odměnu; jestliže jsem byl povolán, plním svěřený úkol. Zač tedy mohu čekat odměnu? Za to, že přináším evangelium zadarmo, že jsem se vzdal práva, které mám jako kazatel evangelia. Jsem svoboděn ode všech, ale učinil jsem se otrokem všech, abych mnohé získal. Židům jsem byl židem, abych získal židy. Těm, kteří jsou pod zákonem, byl jsem pod zákonem, abych získal ty, kteří jsou pod zákonem – i když sám pod zákonem nejsem. Těm, kteří jsou bez zákona, byl jsem bez zákona, abych získal ty, kteří jsou bez zákona – i když před Bohem nejsem bez zákona, neboť mým zákonem je Kristus. Těm, kdo jsou slabí, stal jsem se slabým, abych získal slabé. Všem jsem se stal vším, abych získal aspoň některé. Všecko to dělám pro evangelium, abych na něm měl podíl.

Marek 1,29-39: Když vyšel ze synagogy, vstoupil s Jakubem a Janem do domu Šimonova a Ondřejova. Šimonova tchyně ležela v horečce. Hned mu o ní pověděli. Přistoupil, vzal ji za ruku a pozvedl ji. Horečka ji opustila a ona je obsluhovala. Když nastal večer a slunce zapadalo, přinášeli k němu všechny nemocné a posedlé. Celé město se shromáždilo u dveří. I uzdravil mnoho nemocných rozličnými neduhy a mnoho zlých duchů vyhnal. A nedovoloval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Časně ráno, ještě za tmy, vstal a vyšel z domu; odešel na pusté místo a tam se modlil. Šimon a jeho druhové se pustili za ním. Když ho našli, řekli mu: „Všichni tě hledají.“ Řekne jim: „Pojďte jinam do okolních městeček, abych i tam kázal, neboť proto jsem vyšel.“ A tak šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.

Neoznámili nám to už na počátku?

Doba, ve které žil Ježíš, vnímala onemocnění jako moc zla, a ta má své „dělníky“ – různé demony a zlé duchy. Dnes spíše lidé berou nemoc jako poškození či zranění nějakého orgánu našeho těla. K tomu se však čím dál více rozšiřují nemoci psychické neduhy – nemoci ducha. Jiní zastávají názor, že člověk má žít ve zdravé rovnováze těla a ducha. Na pomoc nám slouží tzv. klasická medicína i alternativní, psychiatrie a psychologové a tzv. zdravý životní styl. Na zápas s překonáváním různých závislostí (kouření, alkohol, drogy, hraní automatů a sázení, ale i sebepoškozování a mnohé další těžké potíže) nejsou lidé bez pomoci, pokud pomoc opravdu chtějí nalézt. Často ovšem své potíže raději skrývají, stydí se za ně, nebo si je buď neuvědomují, nebo nepřiznávají. Je tu také otázka,

jak rozlišovat mezi závažnými potížemi a těmi „běžnými“, které přináší každodenní život, které dlouhodobě více či méně úspěšně zvládáme?

Minulou neděli jsme slyšeli o uzdravení posedlého člověka nečistým duchem. Stalo se to v synagoze, když v ní Ježíš učil. Co si pod tím přesně představit, nevíme. Zato dnes je to vcelku jasné. Tchyni skolila nejspíš nějaká náhlá chřipka s horečkami. Oba nemocné Ježíš uzdravil.

V synagoze bylo hodně lidí, a tak se zpráva o uzdravení rozkřikla. A tak, když skončí sobota, kdy se nesmí nic moc dělat, před Petrovým domem, kam se Ježíš uchýlil k přenocování, shromažďuje se dav lidí – nemocných i těch chtivých senzace vidět další zázraky. Ježíš je vlastně přinucen k uzdravování, ale nedovoloval zlým duchům mluvit, protože věděli, kdo je. Stačilo, že ho rozpoznal nečistý duch v synagoze a jaký rozruch to způsobilo. A to rozhodně nebylo Ježíšovým záměrem. On přišel učit o tom, že se přiblížilo království Boží. Uzdravování a vyhánění zlých duchů nebyl jeho ústřední záměr. Nechtěl si dělat reklamu léčitele a uzdravovatele. Volal tehdy a volá stále - i dnes - lidi k tomu, aby si sami uvědomovali své zrady, viny, sobectví, nenávist až krutost, učili se navzájem si odpouštět, mít se rádi bez ohledu na postavení, věk, národnost. Učil je, aby před Pánem Bohem nic neskrývali, ale litovali všeho zlého, prosili ho o odpuštění a polepšili a napravili své myšlení a chování.

Když si přejeme např. k narozeninám, nejčastěji je to přání zdraví, říká se: to je to nejdůležitější. Ve světle dnešního čtení a přemýšlení nad ním, se fyzické zdraví jako to nejdůležitější úplně nezdá.

Jde mnohem více o to: učit se spoléhat na Ježíšovo slovo a učení. To je nová cesta a začíná čtením a promýšlením zpráv a příběhů z Bible. Dnes např. u Izajáše slyšíme úžasnou posilu, že Bůh dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému. Pokud budeme skládat naději v Hospodina, získáme nové síly, poběžíme bez únavy, neunavíme se. Na nás je, jakou cestu si vybereme, nikdo nikoho nenutí.